

(Kort bemærkning).

Maigaard: Jo, jeg har forstået VK-partiernes stilling til jordproblemerne. Jeg fik min første grundige lektion i 1963. Jeg vil også godt sige, at jeg synes, hr. Henry Christensen beskriver sagen helt nøjagtigt: det er en diskussion om, hvor grænserne skal gå. Det, jeg blot konstaterer, er, at nu skrider grænserne, og så er det, jeg siger velkommen.

Boligministeren (Helge Nielsen): Må jeg til hr. H. C. Tofts bemærkninger om, at nu er det vel ikke sådan, at det er staten og kommunen, der skal sætte sig på de bedste arealer, sige i al fredsommelighed, at det skal vel heller ikke være sådan, at det kun er dem, der har råd, der kan sætte sig på de bedste arealer; der må vel her være en blanding, så der kan blive gode arealer til alle grupper. Det ville jeg blot lige have lov til at understrege, for at det ikke skulle stå fast, at kommunen ikke måtte købe gode arealer, eller at staten ikke måtte købe gode arealer.

Hr. Henry Christensen sagde om by- og landzoneloven og de restriktive beføjelser, at hvis der ikke skulle være en stærkere restriktion i det, var de unødvendige. Det, vi gerne vil sikre, er, at hvis der sker noget, som vi kan frygte for vil have national betydning i forhold til administrationen af zonen, så er det for sent, hvis vi ikke har denne beføjelse, som i så fald jo kunne være mere restriktiv.

Jeg vil også lige pege på, at vi jo netop i spørgsmålet om det almenyttige taler om at fjerne kolonihaverne, og derfor var det, jeg tog det med ind i relation til sommerhusene og til hr. Hastrups bemærkninger om, at man — sådan forstod jeg det — kun kunne trives, hvis man havde egen jord under fødderne; det var kun i tilslutning dertil.

Må jeg til hr. Maigaard sige, at i diskussionen om de 100 mill. kr. er hr. Maigaard vel lige så uvidende, som alle andre må være i denne situation. Vi har i lovforslaget sat et beløb på 100 mill. kr., og så må vi se, hvor stort kravet til penge vil være for at sikre rekreative arealer i tilstrækkeligt omfang. Vi må så vende tilbage til dette beløbs størrelse, når vi har gjort vore erfaringer.

I spørgsmålet om den hele eller den halve jordlovgivning var det, som om hr. Maigaard ikke var tilfreds med, at man ikke fik det hele på én gang, og pegede på, at vi skulle have ekspropriation til boligformål, og så skulle vi have bolig- og byggefonden, som om det var det hele. Det er jo ikke det hele. Det, regeringen agter at gøre, og som vi har påbegyndt arbejdet med, er planlægningsreformen, det er en landsplan og en amlsplanlægningsreform. Det er et stort arbejde. Jeg erkender, at noget har været forberedt, men der ligger et meget stort arbejde tilbage, som vil beskæftige embedsmændene sommeren igennem, for at få denne lovgivning færdig til den kommende samling. Ud fra det og ud fra hr. Kaj Andresens bemærkninger i sin tid under by- og landzonelovens første behandling er det altså netop hensigten, at vi til efteråret skal behandle helheden, både by- og landzoneloven og alle disse ting vedrørende planlægningen, planreformen, og derfor mener vi, det er rimeligt at vente med disse ting til den tid. Vores hensigt med, at disse tre love kommer nu, er jo ganske klart motiveret af vor ordfører: det er hensynet til vor eventuelle indtræden i fællesmarkedet og til at beskytte de rekreative arealer mod et for stærkt pres.

(Kort bemærkning).

Henry Christensen: Jeg synes, jeg bør takke hr. Maigaard, fordi han er så omhyggelig med at advare mig imod at gå med til ekspropriationsbestemmelser, han måtte mene det ville være uforsvarligt af mig at gå med til; jeg skal nok tage en sådan henstilling og advarsel med i fremtidig overvejelse.

Jeg tror, det er rigtigt at diskutere grænserne. Jeg opfatter den bestemmelse, der her er formuleret for de såkaldte rekreative udviklingsområder, som værende i sit indhold ganske identisk med de allerede gældende og accepterede tilsvarende regler, for så vidt angår byudviklingsområderne. Jeg skal tage hr. Maigaards ord til efterretning og gøre, hvad jeg kan for at sikre, at det bliver præcis de grænser, der kommer til at gælde i denne lovgivning. Det synes jeg er fornøftigt. Jeg forstår, at så er forskellen imellem hr. Maigaard og mig den, at jeg er meget opmærksom på, hvor grænserne for ekspro-